

ת"פ 1162/11 - מדינת ישראל ע"י נגד אליו סבג ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 21-11-1162 מדינת ישראל נ' סבג(עוצר) ואח'

בפני כבוד השופט יואב עטר
מאשינה (המשיבה)
נגד
נאשם (המבחן)

החלטה

1. ביום 23.1.23 נגזר דיןו של המבחן בתיק זה לעונשים שונים, ובهم 24 חודשים מסר בפועל תוך שציגן בגין הדין ביחס לרכיב המאסר בפועל: "...**בנוכו ימי מעצרו בגין התיק שכבותרת, בלבד, בהתאם לרישומי שב"**. מובהר כי ימי מעצר החופפים פקודת מעצר/ מסר אחריות לא יnocו".
2. ביום 7.2.23 הגיע ב"כ המבחן בקשה שכבותרת: "**בקשה דחופה להבהרה**", בה ציין כי במהלך היליך דין שוחרר המבחן לחופשת מעצר, בהמשך נעצר ונפתח נגדו תיק נוסף בו יווחסה לו עבירה של הפרת הוראת חוקית בגין הפרת תנאי שחרורו בתיק זה, לצד עבירה נוספת (מתגובה המשיבה עולה כי הוגש נגד המבחן כתוב אישום לבית משפט השלום בבאר-שבע, בו יוחסו לו עבירות של הפרת הוראה חוקית ותקיפה לשם גניבת, אשר בוצעו לכואורה במהלך שחזורו בחופשת מעצר, להלן: "התיק החדש").
3. אין מחלוקת בין הצדדים כי עם כתוב האישום החדש הוגשה לבית משפט השלום בבאר-שבע בקשה לערעור המבחן עד לסיום היליכים נגדו בתיק החדש, ובذה גם הוגשה לבית משפט זה, במסגרת הליך המעצר, בקשה לעיון חוזר (אשר צורפה לתגובה המשיבה) וכי המבחן, עבר לגזירת דיןו בתיק זה, היה עצור הן על פי החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע עד לסיום היליכים בתיק החדש, והן על פי החלטת בית משפט זה, במסגרת הליכי המעצר, בעקבות הבקשה לעיון חוזר שהוגשה.
4. לטענת ב"כ המבחן, נוצר: "**מצב משפטי סבור ולא סביר...**" לפיו, ימי המעצר החופפים את הימים בהם היה עצור גם על פי החלטת בית משפט השלום בבאר-שבע בתיק החדש, לא יnocו ומשכך, לטענת ב"כ המבחן, יש במצב זה בכך לסקול הסדר טיעון עתידי בתיק החדש, שבו מתנהל כיום מ"מ בין הצדדים. עוד נטען כי ככל שיזכה בתיק החדש, ימצא עצמו מרצה תקופת מסר ארוכה יותר.
5. לא ברור מדוע מתבקשת "הבהרה" מקום בו דומה כי למעשה, מבחן ב"כ המבחן כי בית המשפט ישנה

מהו ראות גזר הדין, בכל הקשור לרכיב המאסר בפועל.

6. ברע"פ 5900/18 קורליאונה ב' מדינת ישראל (7.10.18) נדרש בית המשפט העליון לשאלת דומה באופיה, וצין: "... לא ראוי טעם בטענת המבוקש ביחס לסוגיות ניכוי ימי מעצר מעונש המאסר. משמעותו של ניכוי כאמור, היא למעשה, ניכוי של תקופת המאסר שנגזרה על המבוקש בהליך הנוסף מתקופת המאסר שנגזרה עליו בהליך דין באופן אשר יוצר למעשה חפיפה בין העונשים. לתוצאה כאמור לא קיימת הצדקה במידשור הערוני, לאחר שהרצינול העומד בסיסו הנווג של ניכוי ימי מעצר מעונש מאסר - מניעת מצב שבו הנאשם נתון במאסר למשך פרק זמן ארוך משוחט לעלייו - אינו מתקיים ביחס לימי מעצר שבهم ריצה הנאשם במקביל למאסר בתיק אחר".

בע"פ 2805/15 סוריר נגד מדינת ישראל (24.7.17), ציין: "...ובירית המחדל כאשר ימי המעצר הם בחופף למאסר אחר, היא כי ימי המעצר לא יnocו מן העונש. יצוין כי בית המשפט המחוזי ניכה מעונשו של המערער את הימים שבהם היה המערער נתון במעצר גרידא (שנה וחודשים), ולא מצאתי כי בנסיבות העניין יש מקום להתחשבות נוספת".

בע"פ 4226/99 מדינת ישראל נגד גוהריא ואח' (20.1.2000) ביטל בית המשפט העליון את הוראת בית המשפט המחוזי בדבר ניכוי מלא ימי המעצר, לאור העובדה שחלקם חփו תקופה בה היו המש��בים גם בתיק נוספים: "... אנו מבטלים את הוראת בית המשפט המחוזי בדבר ניכוי מלא תקופת המעצר, לרבות תקופת המעצר החופפת את מעצרם בגין הפרשה השנייה, וכן מרים אך על ניכוי תקופות המעצר שהן הוחזקו המש��בים בגין תיק זה".

סבירני כי הדברים יפים, בהתאם הנדרשות גם בעניינו של המבוקש דין וכי אין מקום לקבוע קביעות שונות בעניינו של הנאשם.

7. בנוסף, לא מצאתי ממש בטענה בדבר סיכון מו"מ המתנהל בין הצדדים בתיק الآخر. בית המשפט שגזר את הדין בתיק الآخر, שומרה במסגרת שיקול דעתו, גם האפשרות להוראות על חפיפה חלקית או אף מלאה של תקופת המאסר, שישית, ככל שישית, עם המאסר אותו מרצה הנאשם גזר דין שניית בתיק זה. כך או כך, סבירני כי אין מקום לנכונות ימי מעצר בהם מミילא היה עוצר בתיק אחר, ובهم למעשה, לא היה בהליך דין בכך לשלול באופן בלעדי את חירותו.

8. לאור האמור, לא מצאתי שיש מקום "להבהיר" את האמור בגזר הדין ובודאי שלא להורות על שינוי הוראותיו. משנתבקרה "הבהרה", מובהר שוב כי מתקופת המאסר יnocו ימים בהם היה עוצר הנאשם בתיק זה **בלבד**. ימים בהם היה עוצר הנאשם גם מכוח החלטות מעצר בתיקים אחרים, **לא inocו**.

המציאות תודיע לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023, בהעדך
הצדדים.